

پهنگی زهردی پلمراو

نووسینی جمیل رۆژبه یانی

له نهخۆش خانه چوار نهومی به کهدا - که به پله دووم دانه ترا - په کئی پیاوانی ناسراو نوینرا بوو ، گویا دوو چاری نهخۆشی گه د پۆست (فتق) بوو بوو ، جگه له برین پیچ و نهخۆشه وانەکان ، هه میسه چهند که سیکێ تری به دهورا وهک په پووله نهخۆلانهوه بو خزمهت و چاودیری و حهساندهوهی . په کئی لهواته ی که دانرا بوو مشوررخوری یی کابرایکی قوچی پله زه ندهری ساده میشک بوو ، ناگری می بازی ئالۆشی لهشی بوو ، وهها ههله شهی کردبوو وهک دهعبای پله سه وه قزهی بهخۆی نه ده گرت و ههه له جم و جۆل دابوو ، نه گه مر ماوای بواپه هه راهه ناسا هه ئی له کوتایه سه نه وره گزه ناسکاته ی که هه رگیز خۆشیان به چاره ی ئه و جۆره دهعبایانه دا نه ده هات ، ههه له بهر ئه وه ناتوره ییکی زۆر سهیری پر به پستی پیوه ترا بوو که نایب بو تری . . . ره گزه ی ناسک حهزی له م پشی پشی به دهیی : به جوانی یا به شیرینی یا ، به بهژن و بالای له باربا ، به چاوی رهش یا - کال - یا ، به برژانگی تیر ناسای دل سمینیا ، به برۆی وهک شیریری چاوپا ریزیا ، به گهردنی مامزینی وهک بللوریا ، به سنگی مه رمه ر ناسای زه قیسا ، به مه مانی نازنجانه ی وهک گوی زیویا ، به قه دی باریکی یا ، به په نجه و قامکی وهک قه لمه یا هه ل بهدی ، وه گه ل هه مو تووش هاتنیکیا وهک ولاتسانی پیشکه و تسوو دهستی بو بگری به سنگه وه و کرنوشی بو بده ی تا سه رنجیکت بوات ، و به لیبوی گۆل جهونجه ناسای بزه ییکت بو بکات و په پشی پشی - په کت ده سه مۆبیت که به توانی گۆلکی سووری بده یه ده ست ، و دهس بهری په نجه ناسکه کانی بگری و ناو له یی نه رمی ماچ بکه ی و ده رگای گوفت و گۆب خه یه سه ر پشت . . . ئابهم جۆره دهیی رام کردنی ره گزه ی ناسک . . . (په کئی له ناسیاوه کاتمان له مه ی تیه براند بوو هه ر ناوی یار و که ی خویی

نابویشی وهه ر نه سوت پشی ئاو به لا لویچکه یا نه هاته خواره وه . . .) به ریک کهوت ههه له و نهخۆشخانه یدا برینداریکی شه ری ئازادیش نوستیوو ، کابرایکی ئاواره ی وهک خۆی چوو بووه دیدنه یی و هیچ کام یان به نهخۆشه ناسراوه که یان نه ئه زانی که له وی نووستوه ، له کاتیکیا نه وان له گه رمه ی دووان و به سادادانی خه مان و باسی رابوردوی رۆژگارو ، چه رمه سه رینی دهستی زۆردار بوون ، ئا له م کاته دا کابرای قوچ به یی ناگایانه کرد بووی به ژورا ، و له گه ل هه ردوولا یانسا که کۆنه ناسیاری یان هه بوو که وتیونه چاک و چۆنی ، ئنجا کابرای قوچ وتیوو ی : ئه و پیاوه ناسراوه لیره یه نیشه رکاری کراوه و تازه په نگه که بهری داوه ، خه ریکه نه نالینی ، میان داناهه به دیساری یه وه مشورخۆری بم و چاودیری بکم و ناگام له خۆی یی ویشوازی میوانه کانی بکم ، جه زنه که م له ده رفه تیکا هه والیکی به رسن ، نه بیته هۆی حه سانه وه ی وئارامی .

پاش تۆزی کابرای ئاواره و برینداره که ی دۆستی پیکه وه نه چنه لای کابرای ناسراو بۆ نه وال برینی وهیوای زوو چاک بوونه وه ی بۆ ده کهن و دوعای زوو رزگار بوون له نهخۆش خانه و نه گه رینه وه زۆره که ی پشوو . . .

له م حه له دا یارووی قوچ که کینچ چوو بووه که ونی و سه گه سه ی نه کرد به ناوی قاوه بو میوانه کان هینانه وه ، یا کاریکی تره وه خۆی نه کات به ژووری نهخۆشه وانەکانا ، که نه بیته « زه نگه زه ردی پلمراو » ته نیا به شه کری ته شکینی ، نهخۆشه وان هه پشیری لی ده کات ، یارووی قوچ له شه رمی ئه وه ی نه وهک نهخۆشه ناسراوه که و دووه که ی تری دونه که بکن خۆی بزله کات و نه چینه دهروه چهند قوتویی شیرینی هه مه جهۆر له گه ل خۆی بو میوان ته هینی و

ئەگەر پىشەۋە لەم ھەلدا كاتى ئەوئە بىت كە نەخۆشەوانەكان بەسەر نەخۆشەكانا بگەرىن بۇزاتىشى پەلەي گەرمەي لەشيان و پالە بەستوى خويىيان ويۇدەرمان پىدان و ، دەرزى لىدانىيان و پىيوسى تىريان . . نەخۆشەوانى رەنگە زەردى پىلمىزاۋ سەر ئەدا لەژوو . زى كابسراي برىندارو ئىنوارە باشكىيان پى ئەلى و ئەوانىش وەرامى ئەدەنەو ، وپاش تىماركردنى نەخۆشك بە دم قەسو باسەو

.. ئاوارە : خوشكى ئەم جوانى بە ئەم رەنگە زەردە پىلمىزاۋەيان نەوتووە ، ئەم قەسەي پىشەنەت بىستووە : ئەو نەخۆشەوانەي خەلك تىمار ئەكات خوى نەخۆشەو ئاتاجى تىمارە !

- نەخۆشەوان ئەداتە قاقاي بىكەنن و ئەلئىت :
 نەخۆشەوان : قوربان ئىنجا نۆرەي تۆپە !؟

ئەمە ئەلئىت و ئەچىنە دەرهو . . پاش نەختى دەگەر پىشەۋە بو تىماركردنى برىندارەگو پىچ بەست م گۆرىنى . .

- ئاوارە : خانمە قىچەكە ئەترسە لە قەسەم زىز بو بىت ؟ ئەگەر بەخرايى تىگە پىشەتووي بىورە ، من مەبەستىكەم نەبو جگە لەوئەي كە تۆزى پشوو بەدەي و قەسەكەي مائىدوويەكەت دەرىچىت تىكايە ئەم شىرىنى بەش وەر بگەرەمەت شىرىن بگە !

- نەخۆشەوان : سىپاست دەكەم بو شىرىنى بەكەو ئەوئەش بزانە ئىمە كە نەخۆشەوانىن رۆژانە خەلكى جوراۋ جور ئەبىتىن ھەندى دەممان تال دەكات و ھەندى شىرىن ، با مائىدووش بىن ھەر ئايمى خومان ناراحەت بگەن ، وەرامى پرسىارەكە پىشت لە ھەلىكى ترا ئەدەمەو جارى باسەرى بە ئاۋ نەخۆشەكانا بسوورپم

خانمى رەنگە زەردون بوۋ نىزىكەچ ساتىكى پى چوو كابسراي ئاوارە لەبەر قەسەكەي ئەو كە وتى : وەرامى پرسەكەت ئەدەمەو ھەزى ئەكرد كەمترخەمى نىشان بەدات وچاۋەرۋانى كرد

- نەخۆشەوان : ئىۋارە تان باش ! كاكى ميان ! ئەفەرمۇيە ژوورەكەم قاۋەينى بخوئەو

ئاوارە : بە سىپاسەو

نەخۆشەوان : ھوى رەنگە زەردىم و پىلمىزاۋىم ئەوئەيە من بە رۆژ لىرە كاردەكەم و بە شەو دوو مىدالى كۆرپەي خوم بەخوئەكەم ، كە تا بەيانى لەبەر گرىيان و زىرە چان خەمو ئارام نى بەسەپانئىش كە لە مال دەرئەچم ئەيانبەمە باغچەي مىدالانى نىزىك مائەكەم و ئەيانسىپىرم بە داياپانەكان ، بەلام تا ئەگەر پىشەۋە لايسان لە تاۋان دلم وەكو كورەي ئاگر ئەگرىت ئا ئەوئە ھوى رەنگە زەردى پىلمىزاۋىم . . .

ئاوارە : بىورە مېرەكەت لەم بارەو ھىچ يارىدەيىكت نادات ؟ مىدالەكانت بو ئالاۋىنى ؟

نەخۆشەوان : باۋكى مىئالەكان لىرەنى بە گوزراۋەتەو بو شارى دورو خوم و مىئالەكانى بەجى ھىشتوۋ . . .

ئاوارە : كەۋاين دورى باۋكى مىئالەكانئىش ھەر ھۆيە بو پىلمىزاۋىت ؟
 قاقاپئەكەنى . . .) ئەي كەس و كارى ترى خوت ، ھى مېرەكەت نى بە يارمەتى تان بەدات ۱۱؟؟

نەخۆشەوان : مائىس باۋكەم لە ئىمەو زور دورە ، كەس و كارى مېرەكەپىشم لە شارىكى ترن . . .

لەم كاتەدا زەنگى يەكئىك لە نەخۆشەكان زەي ھات . . .

نەخۆشەوان : بىورە ! دەپى بۆرەمە دەنگى ئەو زەنگەو ، بەلام ئىۋەم كە پانگە كردە ئىرە بو ئەوئەبوو ، ئەگەر ئەلۋى

ئاموزگارى بەكى ئەوزەلامە بەلەزەندەرە قوۋچە بگەن ، كە لاي خوى مشورخوى ئەو كابسرا نىشەنەر كراۋەيە ، كە گەدە پۈست بوو ، با تۆزى ئاگاي لە رەفتارى خوى بىت ، خوى ئەوئەندە سووك نەكات كە ناچار بىسەن بە دەرگەۋانى نەخۆشەخانە راگەبىنن : رىئى ئەدات پىتەژوورەو . . .

ئاوارە : خوانەخواستە پى ئەدەيى بەكى لى دەرگەوتوۋە ؟؟

نەخۆشەوان : ھەزى لە جلفىرىيە ، ئەگەر ھەتپرى لى ئەكەرىت ، ئەيگەبىنئە پى ئەدەيى . . .

ئاوارە : بەسەرچاۋ ئەوئەندەي پىم بىكرى بەسەريادىم . . . جارى بە دوعا توش بگەرە كارەكەتا ھەردوۋ نەخۆشەكە بەرەو چاك بوئەنەو ئەچوون ئەناتەت كابسراي ناسراۋى گەدە پۈست بوو ، ئاوارەكەش رۆژانە سەردانى ئەكردن و بە پەلارو تائوو كابسراي قوۋچى سەرزەنش ئەكردو بەرلەۋەي كابسراي گەدەپۈست نەخۆشەخانە بەجى بەئىلى بە رۆژى پى و تىرابو كە سەبەپنى ئازاد ئەكەرى و نەخۆشەخانەكە بەجى ئەھلىت ، لەم كاتەدا ئاوارە بو برىندارەكە جارىكى ترى چوئەو سەردانى و پىرۋىبايى چاك بوۋىنان لى كرد

- ناسراۋ : برادەرىنە ؟؟ من سەبەپنى دەرئەچم ، بىرىن پىچ و نەخۆشەوانەكان زۆرىان خزمەت كرددوم ، ئەمەۋى پارەيان بەدەمى چەندىان بەدەمى ؟

ئاوارە : ئەمسانە موۋچەخۇرن پارە ۋەرنىگرن ، تەنىياگك دەرو دەرگەۋانەكان پارە ۋەرنەگرن ، بەلام بە پىرۋىبايى من بو بىرىن پىچ و نەخۆشەوانە ئىرىنەكان سەرو كەرەۋاتى و پىۋىمىنەكانئىش ھەرىكە بىنى بىكرى جوانە و زۆرپىي خوشحال ئەبن . . .

ناسراۋ : پىشەيارىكى شارەزايانەيە ، بەلام ئەم كارە بەمانەدا راناپىشم كە مشورخورى منن ، ئەگەر پى ئەدەيى نى بە تىكام وايە ئىۋە ئەم ئەركە بگرنە مل ، ۋەيوام وايە تىكاي نەخۆشەكانا پەسەند بىت !

ئاوارە : ئىمە يارىدەي نەخۆشەكانى خومان بە پىيوسى سەرشان دانەئىن ، بە ھىوام سەبەپنى بەر لە دوعاخوازىتان دىيارى بەكان ئامادەبىكەم . . .

كابسراي ئاوارە ھەر ئەۋشەو ھەمو / دىيارى بەكانى ئامادەكردو سەبەپنى زوو چوۋە نەخۆشەخانەكە ۋە پاش سەردانى برىندارەكەي دوستى ، چوۋە لاي ناسراۋو پاش رۆزبىاش و ھەۋال پىرسىنى ، ششەكانى نىشانى داۋ ، تاردى ھەموو

برین بیج و نه خوشه وانه گستر ته به موی کی که دهوه نه به رجای ناسه
دیاری به گاتی به سر دسهش کرد . سحر کسری . سر و دو عجزازی به
همه میدان کردو نه خوشخانه به حی هشت و بهری حرا و ناواره و بر بنداریش
گه رانه زور که بیان

نه خوشه وان روزتان باش!

بر بندارو ناواره : روز باش مخرهاتن . فرمون شیرینی نام بکن !
نه خوشه وان : وختی کار و سر به رشتی نه خوشه کانه . هر هاتم سیاسی نه
دیاری باش بکم که به سر هاو کاره کالما دابه شان کرد . من نه کاره له نهوه
ده زانم باورم نایی کابرای گده پوست شنی و ههای به خیسالا هاتیت ،
گهرچی یا دهر له کوهی زور دهوله مه تدیت

ناواره : سیاسی بو هست . به لام باور بکه پیشیاری خوبی بو . هدر
نهونده هبه نهو نه بویت پاره تان به سرا بلا و کانه وه . نیمه و تمان نه مانه
موجه خورن پاره و هر گرتن به سووکی ده زانن . ویشنیارمان کرد بیکات بهم
جوره دیاری به ، نهو پیاره زورتر ناغیابانه ژیاوه ولاتانی کم دیوه ، نهوی
ولاتانی پسر دینی شاره زانتر ده بیت و هر وه که سه عدی شیرازی ده لیت :
درو زتریش !!

نه خوشه وان : تم براده بریندارهش چند روز بکی ماوه نهویش
دهر نه چیت

ناواره : سیاسی بو تم موزه بهش ، به لام لیر نیمه ناتوانین بیسه وه دیده نیتان
وله دیدارتان بی بهش نه بین ، به لام تو به نیمه ت نهوت میرده گت کاری چی به
؟

نه خوشه وان : نهویش وه که خرم وایه به لام نهوپله من به پیشتره نهو
نویشیاری نهواوه من هشتا شاگردم .

ناواره : که اویت بوچ داوی گوینزه وت نهو ت ناکات بو لای خوبی ؟
نه خوشه وان : رهنگه به ریوه به رایی نه تم نه خوشخانه به ری نه دات .
ناواره : خانم سر وکی تم نه خوشخانه به هاوری گیانی به گیانیمه ، نامادم
پارمه نیتان بدم بو هممو کار و بار بکتان .

نه خوشه وان : زور سیاسی ، بو تم باسه جاریکی تری قاوه بی پیکه وه
نه خوشه وه . چه ند روز بکی بی جو کابرای برینداریش موزه دی گوینزه وهی
وهر گرت بو نه خوشخانه بیکی تری که لهوی تیماری سروشتی ده کرا ، جا
ناواره که جووه دیده نی و نه خوشه وانیش هانه چاوه بی که وت نیتان .

ناواره : خانم رهنگه من لیر بهم ناوهدا نه نیم ، ها تهو کار ته لای خوت
هه لیر به بو زانین تلیفونه کم و ناویشانی ماله کم

نه خوشه وان : زور سیاسی ، تو نه زانی مالی نیمهش هدر له و گره که به !
ناواره : باشتر ، له پاتی نهوهی له نه خوشخانه وه تلیفونم بو بکهی له ماله وه
تلیفونم بو بکه بو کاری میرده گت . به لام جاری به دوعا
برینداره که گوینز رایه وه بو نه خوشخانه بیکی تری ، ناوارش لیر ناکای له

نه خوشخانه وه رهنگ زهردی پلمز اوو کابرای قوچ نه ما . به لام جار جاره
یاد بکی نه کبر دهوه له دلی خوینا دهوت : زور سهیره لیم نهیسی ناوی چی به ؟
به راستی نهونده پلمز او بو دل لیس نه تورا . به لام قسی خومان بیت به زن و
بالاییکی له باری هه بو . وادباره سوور و سی به کی قور بو بیت ، هه قه تی
به زاری ژبان ، کاری گران ، دوری هاوسه ، گریبان وزیر هی مندالی
شونه خوه ، نه بوونی کاتی خورا زاننده وه و خوده رختن نهینه هوی دل مردن
به لام نه گهر دلی خوش بیت نه بو زینه وه . کوره سهیره پیاه نهونده کم
خیم بیت له به کیکی وه سا نه پر سیت تو ناوت چی به !! به لی پیاه نه گهر زور
جوی هلقوتینی وه کو کابرای قوچه هه پتری لی نه گرت !

سی مانگی ره بق به سر روزی دوعا خوازی یا تیه ری بوو سر له نیوارانی
زهنگی تلیفونه کهی کابرای ناواره له ری بووه وه ، که بیسه که کهی نابو به گویوه
، گویی له دهنگی ناسک بوو : روز باشی لی نه کرد . . .
ناواره : روزتان خوشر کیتان دهوی !

دهنگ : من نیوهم دهوی نیوهی ناواره ، من نهو خانمه رهنگ زهرده پلمز ام
که له نه خوشخانه پیکه وه ناشنا بوین ، که ونه وه بیرت ؟

ناواره : عجب له پاش سی مانگی گویم له دهنگی ناسکی نیوه ده بیت !!
به راستی یادم نه کردی ، به لام به هانه بیکم به دهسته وه نه بو بیسه نه خوشخانه بو
دیده بیت ، تویش له کاتی خوینا ناوی خوت بی نهوتم تلیفون و ناویشانی
ماله که ت نه دانی که نیمه ههوال بر سیت ، هدر له مرقا مامه وهوه

دهنگ : تو له مال به سات پیش دیم بولات نیم قهواوه ، نهو جمله هم
ناومت بی نه نیم ، هم ناشنای مالی خومانم نه کم چاوه روانم به !!

پالیره دا نهوه روون بکه مه وه ناواره بی خوبی دهردیکی گرانه ، دهستوری
ولاتانیش ده ریاری ناواره سه رباری ده رده ، هدر له به پانی یهوه تا نیواره هممو
جوله بیکت له زیر چاودنیری دایه : بویشنت ، دانیشنت ، قسه کردنت ،
کیرین و فروشتنت ، چاوگیرانت ، نووسنت ، وتنت . . . ناد . . .

کابرای ناواره له بهر نهوهی تلیفونه کهی له گهل جوار نهومی کوشکه که دا
هابیوهش بوو گومانی نهوهی نه سوو که چرکهی تلیفونه کهی قسه هه لجنه کان
وربا نه کانه وه گوی هه لنه خه ، هه روا له وهش به خیالا نه دهات که قسه
هه لجنه کان نه توانن دوسنی گیانی به گیانی بی خوبی بو راه پاندنی کار و باری
خویان دزی به کار بین . . .

به لی ! هر وه که به لین بوو له گهل سات پیش دا زهنگی ده رگای مالی کابرای
ناواره کوتای و ناواره به دلنه کوتی و شه رمه وه چو بو ده رگا ، که دهره گی خسته
سر پشت دوستیکی گیانی به گیانی بوو . . .

ناواره : نهی به خیر بیت ! چون وا یادی نیمه ت کردوه !
دوست : لیره وتی ده پریم به ره و زانگه بی حزم کرد دیده نی به کی زور

کورنت بکهم وا دیساره توش خوت گوریوه یا نه توی دهر بچیت ویا چاوه رین
میوانیکی !

ناواره : هیچیان نیسه نیسته له سر کار گه رانهوه ، نه مر و کوپونهوه زور
دوای خستم ، نوری قاوهیی نه خوینتهوه یا نوشه نی ؟

دوست : سپاس ، هیچ کامیانم ناوی نه چم ژوانم ههیه ، با سوری به
ماله که تا بگه ریم بزائم : راوی شکاری کت نهشاردوتهوه له بن تخته کانا !!!

ناواره : کوره ناشکوری نهیت له بر نیوه مانان نیمه راومان بهرنه کهوی ؟
دوست : نوری با نهیی به خوتی ههلقوتاندن ، له سر هم کولانه « ژاکلین »

دیت سر به ره خوار نه چو ، وادیاره بولای تو هاتبوو که هاوری دابووهوه منی
فهرق کردبو سر به ره خوار کوتای

ناواره : ژاکلین کی به ؟ خوا نه زانی نیسته هم ناوه نه بیستم
دوست : من له ولای قسه کهوه دیم خوت خهشم مکه ، نهو کچه بالا بهرزه

دولیم که نه خوشه وانه له نه خوشخانه کهی خومان !!
ناواره : ها نهو رنگ زهرده سیسه رهقه له که !!

دوست : کوره نهوه دهر دو خهفت وای لی کردوه جاران له ژاکلین که نه دی
جوانتر بوو به لام له گهل میرده کهی نیچووهو نه لاتی داوه ، نیسته نه بوونه بوو

مندال یاره .. بابه بازووبروم ، نهوهک لیت تیک بدم هه نه نیسته ژاکلین دیتهوه
..

ناواره دوسته کهی تا سر کوچه که به بری خست و سهرنجکی هم لاو
نهولاشی داو ، له دلوه خهبالی نهوهشی کرد که ژاکلین بوی نالوی بگه ریتهوه

.. به لام له گهل ساتی شمشی ره به قازنگی دهر گاکه له ری بهوه ، ناواره به رهو
دهر گاکه چو که سهرنجی دا ژاکلین ..

ناواره : فهرو ژوورهوه ، بزائم دواکهوتی !
ژاکلین : جاری بلی به خیره هاتی ، بادهیی ناوم بدهیی با ماندهو بیستم

بهدستهوه ..
ناواره : فهرو نهوه شو ، نهوه پیسی ، نهوهش نوشه نی ، کامیانته به دله

نهوه بیان ..
ژاکلین : میوانه کهت رویی ؟ یا له ماله که تا خوی شارده توهوه !

ناواره : میوانی من ؟؟
ژاکلین : بهلی بهلی میوانی تو ، من سات پنجی ره بهق گه بیستمه سر هم

کولانه که سهرنجکی دواوه دا بیتم په کیلک دورا و دور شویم که وتوهوه ،
ناسیمهوه ، ساله های سال له موه بهر هاوسیی مال بووین تازه شووم کردبوو ،

شهیدام بوو بوو و گرودهوری له دام به لام من ماسزی سل بووم به ناسانی شکار
نده کرام - جا نیسته که هاتم و نهو کابرایم له دووا موه دیت شله ژام ورووم کرده

مه غازه کانی لای خوارهوهو خوم خسته دووا و به ماملهوه خه ریک بووم و چاویکم
هه له کولانه که بسوو تا نهو دهر هات و به رهو خوارهوه بوو به لای منا ، به لام من

خوم دایه سیهر نه بتوانی به دیم بکات و بو نهوهی نهوهک جاریکی تر بگه ریتهوه

خوم خسته دووا ، نهوهینه هو که سات پنجم کرد به شمش ، هم کاره کم
دواکهوت هم کانی نورهی نه خوش خانه کم تریکه و بووو ..

ناواره : متیش زورم لاسه بر بوو که هم میوانه له سات پنجمدا سهرو
که للهی په پیدا بوو ، باوهز نه کهی شهشه مانگه نه گه سیوه تهنه نیره ، به لام من

لام وایه که سیک لهوی ناردووه بزانی تو کیی ؟ دووریش نی به نیوه ههردوکتان
هه ره پیوه ندریشان هه بیته له گهل نه ولایه ، وهک خوت نه لئی نیوه ده میکه به کتر

ده ناسن ..
ژاکلین : خوا نه بزانی من نیم قهوساوه هاوارم بو هیشاوی ، هه ره بهر هم

جوره گوی هه لختنه به تلیفون باسه کم یی نهونی ..
ناواره : نوری خانم تو ناوی خوت یی نهوتم !!

ژاکلین : نهی نهوه نی به نهو کابرایه پیی وتوی ناوم ژاکلین ،
ناواره : ناخر نیوه هه ره که چهند ناویکتان ههیه بو ناو خه لکی و له مالیشا

ناویکی تری
ژاکلین : نهوه راسته ، به لام دوسته کهت له گهل هه موو خیزانه که ما ناشنا بوو

، بهو هوهوه ناوی راسته قه نیی منی نه زانی
ناواره : نی بلی بزائم چیت لی قهوماوه ؟

ژاکلین : سهروکی نه خوشخانه که داوی گواسته و هه می کردوه بوشاریکی
دور ، لای سهروهوش ، بی لام و جیم پیشیاره کهی په سهند نه کن ، جا

هاتووم به فریام بگهی ، خوت وت : سهروکی نه خوشخانه که دوستی گیانی
به گیانی مه جاخوابکا نهویش وهکو نه مه بیان نهیی

ناواره : ژاکلین خانم قسهی خومان بیت بوو ژاویهوه رهنگ زهردی و
رهقه له بیکه کهت کم بوتهوه ، بی گومان هیوا بیکت په پیدا کردوه ، رهنگ هه

نهوهش بی هوی گویزانهوت !!
ژاکلین : کوره نه به خوا هیچ له کارانی به نه نیا به به نیسته کهی تو بیته

قایم بووم و منداله گاتیشم دوو مانگه لای باویکتان له شهونخونی زرگار بووم
بو به بوو ژاومهوه ..

ناواره : هه نه مشهوه نه چمه سهروه بو مالی سهروکی نه خوشخانه کهو
دوستوره کی یی بووچ نه که موهوه ، نه گه ره باه تهنه نه بیت کهوتم ها .. !!

ژاکلین : دلنیا به دروت له گهل ناکم ، و ماوهش به ره مو نیر لهوه پتر وهرزت
نه کم

ناواره : وهرزت ؟ بی گومان به هانتت زورت دلخوش کردم ، نه نانه که
ناویشتم زانی به لام به راستی ناشکرات نه کرد هوی پلمز لوی و رهنگ

زهردی به کهت چی بووه تا نیسته میوانه که نهوه تندی بوو روون کردمهوه که له گهل
شووه کهت تیکت داوهو نه لاق وهر گرتوهوه نهوه به هوی جیقلدانه تنگیت و

خه بیاریت ..
ژاکلین : دوو ساله له گهل باوکی منداله کان جیابو وینهوه ، نهوله شاریکی تره

وژنی تری هیښاوه ، ومن ناچارم یو خهرجی خوم و منډاله کاتم ، نوره کاری پتر
بکم بویه به هیجا ناگم ، به لام نهمه دوومانگه په بیټ روژیک میده کم و داکی و
خوشکی هم سو هاتنه لام و منډاله کانیاں برد که نهم دوومانگه لهوی به خویویان
بکم منیش زورم یی خوش بوو ، که باوکیان بناسن و کس و کاری خویان
بدله دین ...

ناواره : من نه وک هه نامادم بو نهم جوړه یارمه تی به ، ته توانم به خه رجیش
یاریده ت بدم شرم مکه .

ژاکلین : بیوره پیوستیم بهو جوړه یارمه تی به نی به تنیا له م به زمه رزگارم
بکه ودلی سروکی نه خوشخانه کم بو په پهنه روه باری جاران

ناواره : به سه رچاو ، به لام له بیرت نه چی که من ناتوانم یی به هانه تی نه خوش
بگمه نهو ناوه ، تو جارجاره وره بو سه ردام .

ژاکلین : باشه جارتی به دوعا .

ناواره : به خوام سپاردی ، به هیوام زور به دلشادی بهوه یی بهوه یولام .

ژاکلین خواحافیزی کردوله ده رگا چوه دهره وه . ناوارمش به دوویا
هه ناسه بیکی هه لکیشاو له گه ل خوبی که وته دووان : دوسته کم راستی ده کرد نهم
نافرته بهر له وهی تووشی خهم بیټ له ژاکلین که نه دی جوانترو قوزترو له بارتر
بووه ، کورده واری ده لاین : مزگه وت ویرایش یی موزایی هه نه مینی !! خوا

رووی نه پیوسته ودهس کورنی ریش کات ، هه زاره ها جوانی تووشی خهم و
په زاره کردووه ، به لام وه کسوپه لاره کم تی گرت هاتو ته وه سه رخواوی و
یو وژاوه ته وه ، خه ریکه رننگ زهردی و سیسی په کمه نه مینی وادیاره بیټی کردووه
، هیواییکی له دلایه پیدا بووه . با له خه یال بگه ریم بچم کاره کمه یی بو پرا په ریم
فرمانی گویزانه وه کمه یی پوچ بکه موه .

ننجا ناواره گورج که وته خوی و به رگه کمه یی پووشی و به ره و مالی دوسته کمه یی
که وته بری ، مالی نهم دوسته یی سروکی نه خوشخانه کمه یی دور بو په یان گردیکی
زور به رزیسو به گه رین چوو پاش چهنه ورده یی گه بیټ و له بهر ده رگا که
دایه زوی و په نجه یی تا به زهنگی ده رگا که دا براده رکه یی هاته دهره وه ده ستیان کرده
ملی په ک و چاک و خوشی یان کردووه چونه زووره وه سه روپیکی و سکی یان
هملقوراند ننجا که وته دووان :

برادر : خیر به م شوه یی ناگادار کردنه وه یی تلیفون ! نیمه ت یاد
کردنه وه ؟

ناواره : من همیشه ناره زومه کاتی خوم له گه ل تزه سه ر به م به لام رووی
روژگار ریش بیټ ، نه من و نه تو نه و نه دنده کاتمان به دهسته وه نی به ، ناره زوی
دیدار بشکینین زور جار به یاد مایت شوه یی بچینه پانه یی توزی خهم به یاده یی ،
به لام که تلیفون ته کم تو گرفتاری .

برادر : به خوا منیش به حمزه ته موم وختیکی وه هام هه یی نیمه دیده نیت و
له ویوه بچینه جی یی ، نی بلنی بزائم بدم درهنگه وخته چی هینانی ؟
ناواره : گریانی دل پر له خه میکی گرفتاری لی قه وساو ناگری بهردایه
که ویم و ناچاری کردم بدم شوه توفه نارامی شوه له توش تیک بدم .

برادر : نارامی تیکدان !! جلفچه ؟ من نهم ساته به ژبان نه زانم که له گه ل
تو دانیستوم ، یومن خوشترین کاته ، نهوا بووه دوومانگه تو م نه دیوه ، به
تلیفونیش ناگامان له په ک نی به له گه ل نه ویش که تو نه خوشت هه سووه له
نه خوشخانه کمه یی لای منا . . . نی بلنی بزائم ؟ گریانی کی بدم شوه له مال
دهری کردی !!

ناواره : وهک وت مانگیک روژانه له نه خوشخانه کمه یی لای تودا به دیدار
برینداریکه موه بووم ، توش به نه خوشخانه کمه یی خوتا ناگه یی که من بیټی . . له
نه خوشخانه کمه یی بهر قه لاش برینداریکی خومان هه بوو ، نه خوشه وانیکی
سیسه ی رقه لسه زوری خزمه ت کرد ، له پاداشا نیم وت : خوا نه که ران
شیکت لی قه وساناگادارم بکه ره وه ، له پاداشا هه ولت بو بدم ، ته مشه و
تلیفونی بو کردم گوایه دو ستورت داوه به گواسته وه یی بو شاریکی تری دور ،
نه ویش وهک بزائم لی قه وساوه میردی ته لاقی داوه دوو منډالی کورپه یی هه یی
خوی به خویوان نه کات

برادر : مه به ست ژاکلینه ؟ خوم من خوم زور چاکی ته نامم له کاتی « پری
ی نه خوشخانه کم بوو له بهر جوانی نهو سه ده ها نه خوشمان بو ته هات نیستا و
رهنگی زهر دو پلمز اووه ، خوم زوری ریز نه گرم به لام په کیلک له وانه یی مشور
خوری نه خوشه کاته سکالای له دهستی نووسیوه و داوی دور خسته موه یی
کردووه .

ناواره : کام په ک ؟ له سه ر پهرشتی کاره کسان ؟ ده سرسم کابرای قوچی
بی میشک بیټ !!
برادر : به لی نهو نه وه چونت زانی ؟

ناواره بهر له چوار مانگه وهک ده زانی هات وچوی نه خوشخانه کم ده کرد له بهر
خاتری برینداریک ، کابرای قوچیش دانرا بوو سه ر پهرشتی کابرایکی ناسراو
بکات ، کابرا قوچه له نا کاو چوو بووه زوری نه خوشه وانه کانه وه تنیا ژاکلین
لهوی بوو بوو شه کریکی شکاند بوو ژاکلین هه پتری لی کرد بوو ، پاشان هات بو
زووره کمه یی نیمه و به خه یی خوی ددبری وتی : تمی نهم کابرا قوچه بکن
پیاوینت ، وه گه رنه به ده رگه وانه کان نه لاین : ته نیلی بیټه نه خوشخانه کمه وه .
جا نیسته که نیوه له سه ر داوی قوچه نهوتان گویز اوته وه نکایه زو فرمانی
گواسته وه کمه یی پوچ بکه نه وه ، که جاریکی تری نهم جوړه کمه یی نیمه

خویان له کاری نه خوښه وانه کان هملقوتان راپوړو له گڼل چهند کمسپکمان بکڼ
تنجا دوستور دهر بکڼ ، ئیستا پوت روون پووهوه ؟

برادر : زور سپاس پوتوکه لم بارهوه ناگاداری و ، منت وریاکر دوه به
راستی لهو خانمه دمیکه لیره به هیچ کس تا نیسته گله و گازه ندهی لی نه کردوه
، سبه یی زو له چم دوستوره که پوچ نه که مسهوه و رانه گینیم تیر کابرای
قوچ ری نهدری بو نه خوشخانه که

ناواره : زور سپاس تیر ماوه بهرمون پرؤمهوه با لمه پتر سهرتان قال نه کم

برادر : نایی تا شامیکی دهرنگه وخت نه که یی ناروی ...

ناواره : بیوره من به شو شام ناکم وسپاست ده کم ... به دوعا ... چهند
رؤزیکي پینچو زهنگی بیسته که لیس دا وکابرای ناواره هملی گرت
ناواره : هلا و هلا و

ژاکلین رؤزپاش ، زور سپاست ده کم نویسته که ت به راستی نویسته یی
چاک بو ، تو به راستی پیری موزانی ، هم به یانی به سروکی نه خوشخانه که
گازی کردم دلی دامهوه وینی راگه یاتدم که دوستوره که ی پوچ کردونهوه
کابرای قوچمش له هاتنه نه خوشخانه نقددهه کراوه

ناواره : باش بو هه والت دانی ، نهی که یی دتوانی یی په دیده نیم ؟

ژاکلین : له مه ناخسین ته لیفوننه ، تیر ته لیفونت بو ناکم نهوه که یی له
گویی هملخه ره کان که سیک بیری له دوستانی خوت ماله که ت بگری به دوی
میوانا (قاقایی ده که نی) خو من نه زانم تو کم له مال دهر نه چي هملی په پدانه کم
بو دهنیت نیسته به دوعا .

ناواره : باش بو له م سخله یی په رزگار بوو ، له ولاره له دمس گریانی مناله کان
حه ساوه ته و مریستهش له دور خستهوه تیر ماندویی و شه که تی کم نه یتهوه و
نه بو زیتهوه

ژاکلین که نه دی وه که خوی نه لیت : مانگیکی تری رابورد ژاکلین نه ته لیفونی بو
ناواره کرد نه خوی چوه لای ، ناوارهش جار جاره ژاکلین بیر نه که وتوهوه له گڼل
خوی نه که وتوهوه ورته : به ننگه نه خوشیسان زور بیت دور نی به مناله کانی
هیشرا بیتمهوه ، کی ده لیت له گڼل میرده که یا ریک نه که وتوتهوه ! چون هه واییکی
بزاتم خو ناتوانم بچمه نه خوشخانه ماله که یی ناسم ته لیفونه که یی نه دانی ،
وا دیاره نه ویش له گویی هملخه ره کان زور نه ترسیت ...

شهو له ناویک سات نو به دواوه ناواره له زریه یی خویندنهوه نووسین و خیالا

نوقوم بوو و زهنگی دهر گاهکی هاته دهرنگ .

ناواره : کی یی بهم شوه ماله هارستی لی گورایی !

ووده ورده چو بو دهر گاه که ده بانچه که شی به روتی به دسته و په وهاواری کرد
کی به ؟

ژاکلین : میوانی دهرنگه وخت .

ناواره زو دهر گاهکی کردهوه وهک یاسای نهو ولانه کرنوشیکی بر دو تهوقه ییکی
له گڼلی کردووه سری په نجه کانی ماچ کرد و وفه رموی لی کرد و چوونه زو ووهوه
که وتنه گوفت و گزو قسه و یاس . ژاکلین ، بیست و چوار دانگی ته و او خوی
پازاند پووهوه ره نک زهرده پلمز او ه کی جار ان نه بوو ، وه کو هه ستیره ییکی گش
ته دهره وشایهوه ، ده مه قوته به چکو لانه کی وه که خوتنچه پشکوت بو و رومده ته
سپی سووره که یی وهک سیوه لاسووره یی لاجان نالی نه کردهوه ، دانه یی نوقلی
خسته دمی تنجا

ژاکلین : نه مشه و نازادم نوره کسارم نی به ، من داله کانیشم لیره نی لای
نه نکیانن باشترین هله هملکه وتوهوه ، ههسته بهر که ت بگری به چینه به کی له
سه ما خانه کان خمی ساله های سال پره وینتهوه

ناواره : به خوا زووتر به ته لیفون هه والت به دایه ، نیم نهوتی : دوی خه یی
سبه شو ، چونکه سرم زور قال بوو نویسنم هه بوو ، به لام که خوت هاتوی
له بهر خاتری تو هه مو کاری دوا نه خم و هه مو بیر و خه پالی نه نیمه لاهه جا پاش
نهوی ناوارهش خوی رازاندهوه به جوونه له دهره رگای مال چوونه دهرهوه و
سواری گهرینی بوون به ره و خوشترین سه ما خانه و لهونی تا سات دوی شو
مانهوه و پاش نهوی نه وشهوه خوشیسان رابورد به سیری چویی کیش و بیستی
دهنگی گورانی بیرو و ساز و سمطوری هونه رهنمانی کاره ما ، ونوشینی باده یی
گه وارا و به زانی په کترا همل دان ، تنجا گهرانهوه ... هیشتا له گهرین دان
ناواره : بته مهوه بو نه خوشخانه ؟ یا بو ماله کی خوت ؟

ژاکلین : مه گهر له یادت چو که وتم : نه مشه و نازادم نوره کسارم نی به و
من داله کاتم له مالهوه نین ، بو نالی شوله لای من نه مینی پهوه ؟ واد یاره پالم
پسوه نه نی ؟ دیساره وهک دوسته که تی : سیکت له پشت په رده کانهوه
شاردونهوه (قاقا ... یی نه که نی)
ناواره : نه نه به لام باوه برم بهونه بوو که وهازو و بکوی به پاداشی پیاهونی
دانهوه .

ژاکلین : پاداش ، له نیوانی من و تودا یاسی پاداش نه کسرت ؟ رؤزی
هه وهل که نوم یانگه کرده زووره کم قاوی به خویوه و گله ییم له دست قوچه که
کرد ، هه و نه حمله چاوم تیر بیوی .

ناواره : به خوا نیش هه ره کو تو له به کم دیدارا خوم دور اندبوو به لام خوم
سه لار نه گرت نهوه که وهک کابرای قوچم به سرعیت ، نیسته شادم که ع خوت
دمس پیشکهریت کرد وهک نوشیاریکی دهر وون ناس ههست به ناگری هه نام
کرد . نهوا گه یشتین فرسو و دابهزه به چینه زوورهوه ... وپتر به په کتر
شادینهوه